

WIE?

Wie heeft ons „vrij en blij” gemaakt?
Wie redt, als 't booze ons genaakt?
Wie helpt ons door bij leed en kruis?
Bereidt ons plaats in 't Vaderhuis?

Wie geeft ons vreugd en zonneshijn?
Wie deelt in ieders smart en pijn?
Wie waakt in elken donkren nacht?
Maakt onze rust zoo kalm en zacht?

Wie leidt ons met Zijn herdersstaf?
Wie leert ons het verkeerde af?
Wie vormt ons voor Gods Koninkrijk?
Maakt aan de Eng'len ons gelijk?

Wie anders dan der kind'ren Heer?
O, laat ons leven tot Zijn eer!

H. RIEMENS.

ONDER EEN KAR

door

W. G. VAN DE HULST.

Ze zaten met z'n drieën onder een kar,.... Kees, Koos en Karelkje.
Die kar stond, met een ketting gesloten, op de stoep van een groentenwinkeltje in een achterbuurt.

En 't regende zachtjes, en 't was donker.

De brandende lantaarns stonden stil te kijken over de natte straat en over de natte stoepen heen, en tegen de natte huizen aan. Ze keken elk maar een klein eindje..

En uit de winkeltjes van de straat, hier en daar, scheen ook al licht naar buiten.

Soms rinkelde een deur open en klingelde even een schelletje....

De jongens zaten te kijken en te babbelen, dicht tegen elkaar gehurkt.

Ze hadden een fijn plekje gevonden daar onder die kar. 't Was erg nauw, want de kar stond schuin voorover, maar dat hinderde niet. 't Was juist gezellig, net of je in een tent zat.

De regen droop zachtjes neer. Hij deerde hen niet, ze zaten droog en ze keken naar het gele geglim van de straatsteen bij de lantaarns en voor de winkeltjes... en

ze loerden, of er geen kameraad voorbijkwam, om hem aan 't schrikken te maken, of een hond.... en ze wachtten onrustig, of ze nog niet het handgeklap van hun moeders hoorden klinken door de straat, dat hen naar huis riep, omdat het al zoo laat werd.... en ze gingen

